

вихідної та цільової мов; 6) постійне поповнення активного словникового запасу обох мов; 7) вміння користуватися словниками та іншими інформаційними джерелами [1, с. 36–38].

Усі ці компетенції взаємопов'язані і є однаково важливими в процесі підготовки висококваліфікованого конкурентоспроможного фахівця, який володіє навичками усного, письмового перекладу, знайомий з новітніми інформаційними технологіями, з реаліями мовного, соціального й культурного просторів учасників комунікації, має високий рівень комунікативної культури, що дозволяє йому забезпечити ефективне міжкультурне спілкування іноземними мовами. Тому важливими напрямками розвитку системи професійної підготовки перекладачів в Україні має бути відповідність освітньо-професійних програм підготовки перекладачів вимогам сучасного ринку праці; вузча спеціалізація перекладацької освіти; вдосконалення методики формування перекладацької компетентності.

Список використаних джерел

1. Алексеева И. С. Введение в переводоведение : учеб. пособие / И. С. Алексеева. – Санкт-Петербург : Филологический факультет СПбГУ ; Москва : Академия, 2004. – С. 36–38.
2. Концепція розвитку професійної освіти і навчання в Україні (2010–2020 рр.) / Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua/main.php?query=education/prof-tech>. – Назва з екрана.
3. Назаренко Н. Формування професійної компетентності майбутніх прикордонників-перекладачів на заняттях з перекладу [Електронний ресурс] / Н. Назаренко. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Ukralm/2012_9/nazarenko.pdf. – Назва з екрана.

ЛІДЕРСЬКІ КОМПЕТЕНЦІЇ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ В КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРОГРЕСУ

*Л. В. Рудич, к. е. н., доцент кафедри управління персоналом, економіки праці та економічної теорії
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

На сучасному етапі розвитку суспільства, в умовах соціального прогресу, компетенції фахівців потребують трансформації. Зокрема необхідність в лідерських компетенціях, як механізмі

підвищення ефективності життєдіяльності соціальних утворень, існують практично в усіх сферах життєдіяльності. Тому надзвичайно актуальними є дослідження проблем їх формування та реалізації, що передбачає необхідність змін для досягнення успіху і визначених цілей.

Проблему формування лідерських компетенцій досліджували такі вчені, як Г. І. Авцинова, В. М. Бабаєв, О. М. Бандурка, І. В. Головньова, С. О. Заветний, О. О. Нестуля, А. Л. Пелтон, О. Г. Романовський, М. П. Чепіга та інші.

Узагальнивши наукові підходи та практичну діяльність, можна стверджувати, що сучасний процес формування лідерства передбачає розвиток ключових груп компетенцій:

- здатність генерування нових ідей та різних шляхів розв’язання проблем, формулювання стратегій діяльності; спроможність сплановано та послідовно діяти відповідно до визначених цілей з метою досягнення очікуваних результатів; здатність критично сприймати, вивчати та викладати інформацію, що передбачає її узагальнення з різних джерел, урахування деталей та тенденцій, визначення проблем, їх важливості та причинно-наслідкових зв’язків;

- здатність до ефективного обміну інформацією як по горизонталі, так і по вертикалі, з метою досягнення розуміння та підтримки на шляху до реалізації мети;

- спроможність прислухатися до інших та забезпечення постійного зворотного зв’язку [3, с. 35].

Формування лідерських компетенцій сучасного фахівця необхідно здійснювати цілеспрямовано в процесі професійної підготовки, що вимагає наявності спеціальних організаційних заходів і педагогічного впливу на процес їх становлення в контексті соціального прогресу. Саме тому перед сучасною системою освіти стоїть вкрай важливе завдання виявлення потенційних лідерів, формування і розвитку в них зазначених компетенцій. Цей напрям має включати цілеспрямовану навчально-виховну діяльність, проведення спеціальних тренінгів, а також активне залучення студентів до здійснення різних практичних заходів, де необхідні креативність і рішучість, уміння аналізувати складні ситуації та пропонувати рішення щодо її ефективного розв’язання.

Сучасні реалії освітнього процесу вимагають підготовки нового педагога, здатного створювати оптимальні умови для роз-

витку кожної особистості, максимально враховувати її індивідуальні інтереси, сприяти розвитку в майбутніх фахівців високоморальних якостей, які надають їм можливість стати активними повноправними громадянами своєї держави та самореалізуватися як особистості. А це, у свою чергу, зумовлює необхідність у формуванні в педагога системи лідерських якостей, завдяки яким він зможе приймати своєчасні самостійні рішення, переконувати студентів у правильності своєї позиції, вести їх за собою на шляху досягнення поставлених цілей, ефективно взаємодіяти з батьками та колегами.

Список використаних джерел

1. Куценко Г. Г. Компетентності сучасного вчителя-лідера // *Культура і компетентність сучасного вчителя-лідера* : [матеріали обласного науково-практичного семінару, присвяченого 290-річчю з дня народження Г. С. Сковороди] ; [укладачі : Л. В. Литвинюк, Т. О. Бондар]. – Полтава : ПОІППО, 2012. – С. 45–47.
2. Кучер Е. Технологии развития лидерского потенциала [Електронний ресурс] / Е. Кучер. – Режим доступу: http://www.znanie.info/_portal/ec/5-common-tehnologii_razvitia.pdf. – Назва з екрана.
3. Стадник М. М. Формування лідерських якостей у працівників органів державної влади / Стадник М. М., Александров О. А. // *Матеріали Всеукраїнського круглого столу «Викладання лідерства для посадових осіб та представників місцевого самоврядування: сутність, виклики, перспективи»*. – С. 34–35.

ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

О. В. Тужилкіна, к. е. н., доцент кафедри управління персоналом, економіки праці та економічної теорії;

Л. В. Степанова, к. е. н., доцент кафедри управління персоналом, економіки праці та економічної теорії

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Сучасні соціально-економічні умови, орієнтація країни на європейській освітній простір потребує визначення пріоритетних завдань вищої школи. З метою підвищення якості освіти молодих фахівців більш уваги слід приділяти формуванню як